

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 מאי 2026

ת"א 1651-12-24 עמרי נ' לויאן

לפני כבוד השופט ערן טאזסיג

התובע: רונן עמרי
ת"ז 203166731

נגד

הנתבעת: מורן לויאן ת"ז 305522849

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

נוכחים:

התובע וב"כ עו"ד יונתן ברק
הנתבעת וב"כ עו"ד מרי אביב

פרוטוקול

החלטה

אני מורה כי הדיון יתועד בדרך של הקלטה וזאת במסגרת פיילוט שנערך ע"י הנהלת בתי המשפט בנושא תיעוד דיונים. ההקלטה תעמוד לרשות הצדדים במערכת נט המשפט. הצדדים רשאים להזמין תמלול של ההקלטה באמצעות מערכת נט המשפט.

ניתנה והודעה היום ט"ו סיוון תשפ"ו, 31/05/2026 במעמד הנוכחים.

ערן טאזסיג, שופט

ב"כ התובע עו"ד יונתן ברק

ב"כ הנתבעת עו"ד מרי אביב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 מאי 2026

ת"א 1651-12-24 עמרי נ' לויאן

1
2
3
4
5
6
7
8
9

החלטה

החלטה בבקשה לפקודת ביזיון ביהמ"ש תשלח לצדדים.

ניתנה והודעה היום ט"ו סיוון תשפ"ו, 31/05/2026 במעמד הנוכחים.

ערן טאוסִיג, שופט

10
11
12
13

החלטה

לפניי בקשה לפי סעיף 6 לפקודת ביזיון בית משפט אשר הגיש התובע.

1. בתיק זה הגיש התובע תביעה כנגד הנתבעת, שעילתה לשון הרע.

2. בדיון שהתקיים ביום 9.2.2026 הגיעו הצדדים להסכמות, לרבות ההסכמה כי הנתבעת תמחק את הפרסומים שנכללו בכתב התביעה ובתצהירי התובעת תוך 30 ימים, ותכתוב בפוסט שיפורסם בעמוד הראשי שלה ב-X (טוויטר בעבר) את ההתנצלות הבאה: "אני מתנצלת על הפוסטים הדיבתיים שפרסמתי לגבי מר עמרי רונן".

3. ביום 30.3.2026 הגיש התובע את הבקשה דנן וטען כי הפרסומים הדיבתיים לא הוסרו וכי טרם פורסמה ההתנצלות. התובע טען כי ב"כ הנתבעת לא השיבה לפניו ב"כ בעניין. בתשובתה לבקשה טענה הנתבעת כי מיד עם חלוף תקופת החירום, ביום 9.4.2026, היא פרסמה התנצלות כמוסכם בפסק הדין. לגבי מחיקת הפרסומים, טענה הנתבעת כי התובע לא שלח לה לינקים לפרסומים שהוסכם כי יימחקו, וכי היא הבהירה בדיון שהתקיים בחודש פברואר כי אינה יודעת כיצד ניתן למוחקם.

4. לאחר מתן זכות תגובה, התובע הוסיף וטען כי תקופת החירום אינה חלה על חיובים שבין הצדדים וכי ההתנצלות ממילא פורסמה טרם תמה תקופת מצב החירום. עוד נטען כי הואיל והנתבעת לא פנתה בבקשה לקבל את הקישורים לפרסומים המכפישים ואף לא השיבה לפניו ב"כ התובע, הרי שהנתבעת טרם פעלה בהתאם לפסק הדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 מאי 2026

ת"א 1651-12-24 עמרי נ' לויאן

5. ביום 27.4.2026 ניתנה החלטה מנומקת ולפיה הואיל ונראה שהנתבעת קיימה את פסק הדין, הרי שדין הבקשה להידחות, כאשר הנתבעת תישא בהוצאות שנגרמו לתובע בגין הקיום המאוחר של פסק הדין בסך של 800 ₪.
6. ביום 3.5.2026 הבהיר ב"כ התובע ובצדק, כי אמנם פורסמה התנצלות (גם אם לא בנוסח המדויק שנקבע בהסכמות), אך טרם נמחקו הפרסומים המכפישים. להודעה זו צירף התובע את רשימת הקישורים לפרסומים שטרם נמחקו. בו ביום ניתנה החלטה לפיה ככל שהנתבעת לא תודיע עד יום 10.5.2026 כי מחקה את הפרסומים, יגיש התובע צילום עדכני של הפרסומים המדוברים. ביום 11.5.2026 הודיע התובע כי הפרסומים לא נמחקו. עוד באותו יום ניתנה החלטה ובה נקבע כי ככל שהנתבעת לא תודיע כי הסירה את הפרסומים עד יום 17.5.26, ייקבע דיון דחוף בבקשה. משלא הוגש דבר נקבע דיון.
7. בדיון שהתקיים מוקדם יותר היום, הקיש ב"כ התובע על הקישורים ששלח לב"כ הנתבעת באמצעות המחשב הנייד שלו, וניתן היה לראות כי הפרסומים עדיין קיימים במרשתת. לעומת זאת, ב"כ הנתבעת הציגה קישור ששלחה לנתבעת באמצעות הטלפון הנייד ומשהקיש עליה לא הופיע דבר על המסך. הואיל והנחתי כי הקישור הבודד ששלחה ב"כ הנתבעת לנתבעת אינו תקין, הצעתי כי ב"כ הנתבעת תעביר לנתבעת את המייל המקורי ששלח לה ב"כ התובע. משעשתה כן, ניתן היה לראות אף בטלפון הנייד של הנתבעת כי הפרסומים אכן קיימים. בשלב זה הנתבעת נכנסה לכל אחד מהקישורים שנשלחו ומחקה את הפרסומים.
8. לאחר מכן ניתנה זכות הטיעון לצדדים. ב"כ התובע טען בתמצית כי דין הבקשה להתקבל, הואיל ואין מחלוקת שהפרסומים לא נמחקו עד מועד הדיון מהיום. ב"כ הנתבעת טענה בין היתר, כי הנתבעת פעלה בתום לב, וסברה כי מחקה את הפרסומים בהתאם להסכמות להן ניתן תוקף של פסק דין.
- דיון והכרעה
9. אציין תחילה כי בהחלטה קודמת נפסקו הוצאות לחובת הנתבעת ברכיב של אי־פרסום התנצלות במועד, והדיון היום, כמו גם החלטה זו, עוסקים באי־מחיקת הפרסומים הדיבתיים בלבד.
10. כידוע, להליך ביזיון בית משפט מספר מטרות ביניהן הבטחת קיומם של צווים שיפוטיים והגנה על שלטון החוק. משכך, תכליתו של הליך זה אינה עונשית אלא אכיפתית, דהיינו נועדה להביא לציות להחלטה שיפוטית שלא קוימה (ראו למשל: רע"א 8718/17 אקטיב ויד'ן בע"מ נ' מוקד הפרסום הארצי - פרסום מטרה בע"מ 25.03.2018)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 מאי 2026

ת"א 1651-12-24 עמרי נ' לויאן

11. על כן, כאשר ההפרה תוקנה, ואין חולק כי כך נעשה במהלך הדיון, אין עוד בסיס לבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט, שכן, כפי שהובהר בהחלטה קודמת, תכליתה היא אכיפה עתידית ולא ענישה על הפרות עבר.

12. עם זאת, וגם זאת נאמר כבר בהחלטה קודמת, כאשר במועד הגשת הבקשה נמצא כי היה בה ממש, ניתן לפסוק לזכותו של המבקש הוצאות משפט בהתאם לנסיבות העניין (ראו למשל: ת"צ 13650-06-10 כהן נ' בנק מזרחי טפחות בע"מ (16.10.2023)). כך הם פני הדברים במקרה שלפניי.

13. גם אם אניח כי אכן נפלה אייבנה אצל הנתבעת, אשר סברה בטעות כי הסירה את הפרסומים הדיבתיים, הגם שלא כך היו פני הדברים, במבחן התוצאה אין חולק כי הקישורים נשלחו לביכ הנתבעת לכל המאוחר ביום 3.5.2026 ובפועל הפרסומים לא הוסרו. מצב זה אילץ את התובע להגיש את הבקשה דנן ואף להתייצב לדיון, כאשר לבסוף רק במסגרתו הפרסומים הוסרו.

14. לפיכך, מצאתי כי על הנתבעת לשאת בהוצאות התובע בסך כולל של 1,700 ₪, אשר ישולמו תוך 30 יום מהיום, שאם לא כן יתווספו לסכום האמור דמי פיגורים מהיום ועד התשלום בפועל. בסכום זה לקחתי בחשבון אף את העובדה כי במספר מקרים הנתבעת לא הגישה תגובתה במועדים שנקבעו בהחלטות בית המשפט.

למען הסר ספק, מובהר כי סכום זה יתווסף להוצאות בסך 800 ₪ שנפסקו לחובת הנתבעת ביום 27.4.2026, בקשר עם מועד פרסום הודעת ההתנצלות.

המזכירות תדוור לב"כ הצדדים.

ניתנה והודעה היום ט"ו סיוון תשפ"ו, 31/05/2026 בהעדר הצדדים.

ערן טאזסיג, שופט

הוקלד על ידי מירי לודריק